

מסכת עבודה זרה

פרק ב משנה ה

אמר רבי יהודה, שאל רבי ישמעאל את רבי יהושע, כשהיו מהלכין בדרך. אמר לו, מפני מה אסרו גבינות הגוים. אמר לו, מפני שמעמידין אותה בקבה של נבלה. אמר לו, והלא קבת עולה תמורה מקבת נבלה, ואמרו, כהן שדעתו יפה, שורפה תיה. ולא הודו לו, אבל אמרו, אין נהנין ולא מועלין. חזר, אמר לו, מפני שמעמידין אותה בקבת עגלי עבודה זרה. אמר לו, אם כן, למה לא אסרוה בהנאה. השיאו לדבר אחר, אמר לו, ישמעאל אחי, היאך אפה קורא (שיר השירים א), כי טובים דניך מיין, או כי טובים דניך. אמר לו, כי טובים דניך. אמר לו, אין הדבר כן, שהרי תברו מלמד עליו, לרית שמניד טובים:

